

УДК 338.2; 336.1

Бабаєв Валерій Юрійович,к.держ.упр., доц., доцент кафедри економічної політики та менеджменту ХарРІ НАДУ,
м. Харків

ЦІЛЬОВІ ОРІЄНТИРИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Проаналізовано проблемні напрямки фінансового забезпечення інноваційної діяльності. Розглянуто заходи державного стимулювання інноваційної діяльності. Обґрунтовано цільові орієнтири і розроблено пропозиції щодо удосконалення державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності.

Ключові слова: фінансове забезпечення інноваційного розвитку, інноваційна діяльність, державна підтримка інноваційної діяльності, податкове стимулювання.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Фінансове забезпечення інноваційної діяльності є сьогодні проблемним питанням в Україні. Недостатній обсяг власних фінансових ресурсів підприємств (при переважачій частці власних коштів підприємств у фінансуванні інноваційної діяльності), відсутність інструментів державного стимулювання припливу інвестицій в інноваційну сферу, недостатній обсяг державного фінансування підсистеми створення знань, практична відсутність інструментів державної підтримки елементів інноваційної інфраструктури на фоні розгортання економічної та технологічної кризи вимагають удосконалення системи державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності. У цих умовах важливим початковим кроком є обґрунтування цільових орієнтирів державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання фінансового забезпечення інноваційної діяльності неодноразово були у центрі уваги вітчизняних та закордонних вчених. Зокрема, систему фінансового забезпечення інноваційного розвитку розглядали Д. Олійник, В. Опарін, І. Осьмірко, С. Юрій та ін.; перспективи створення ефективного фінансового механізму інноваційного розвитку економіки України досліджували Е. Кончаковська, В. Плєскач, та ін.; фінансове забезпечення інноваційної

діяльності підприємств у сучасних умовах вивчали В. Босак, Я. Жаліло, В. Зянько, І. Єпіфанова, А. Почтовюк, І. Цигиль та ін. Проте дотепер є необхідність обґрунтування напрямів удосконалення державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності.

Мета статті – обґрунтувати цільові орієнтири державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до закону України “Про інноваційну діяльність” державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом: визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності; формування і реалізації державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм; створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності; захисту прав та інтересів суб’єктів інноваційної діяльності; фінансової підтримки виконання інноваційних проектів; стимулювання комерційних банків та інших фінансово-кредитних установ, що кредитують виконання інноваційних проектів; встановлення пільгового оподаткування суб’єктів інноваційної діяльності; підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури [2]. Більше половини вказаних складових стосується фінансового забезпечення інноваційної діяльності.

Вчені виділяють такі складові системи фінансового забезпечення інноваційного розвитку: фінансові інструменти, фінансові методи, форми фінансування, фінансові важелі впливу [4, с. 48]; або способи (внутрішнє та зовнішнє фінансування), форми (самофінансування, бюджетне фінансування, кредитування, інвестування), джерела (власні, залучені, позикові), інструменти (державні гарантії кредитування і фінансування, прискорена амортизація, пільгове оподаткування та кредитування, субсидії, дотації, технічна допомога та ін.) [7, с. 134].

Механізм фінансового забезпечення інноваційної діяльності являє собою засіб здійснення фінансового управління на основі нормативно-правового, інформаційно-методичного та організаційного забезпечення, що виникає у

зв'язку з пошуком, залученням та ефективним використанням фінансових ресурсів для проектування, розроблення і впровадження інноваційної продукції та послуг [5, с. 16; 1].

Систему заходів органів державної влади щодо створення умов для своєчасного залучення достатнього обсягу фінансових ресурсів у сферу дослідної та інноваційної діяльності і впровадження ефективних механізмів стимулювання інноваційної активності доцільно розглядати з декількох позицій, зокрема, щодо обсягів фінансування, напрямків використання фінансових ресурсів, впливів і ефектів фінансування та ін.

Важливим питанням є загальний обсяг фінансування (за рахунок різних джерел) досліджень і розробок. Витрати на дослідження і розробки у відсотках до ВВП у діючих цінах за країнами, що є порівнюваними з Україною за певними ознаками, наведено в табл. 1.

Таблиця 1

Витрати на дослідження і розробки за окремими країнами, % ВВП*

Країна	Роки			Відхилення 2015 р. до 2013 (+/-)
	2013	2014	2015	
Франція	2,234	2,239	2,231	-0,003
Німеччина	2,817	2,892	2,877	0,06
Великобританія	1,659	1,681	1,703	0,044
Канада	1,692	1,615	...	-
Китай	1,991	2,021	2,066	0,075
Сінгапур	2,012	2,198	...	-
Фінляндія	3,293	3,177	2,905	-0,388
Швеція	3,306	3,143	3,263	-0,043
Туреччина	0,943	1,006	...	-
Україна	0,759	0,649	0,617	-0,142

* Складено за даними Світового банку [14].

Як бачимо, Україна суттєво відстає від наведених країн за цим показником. При цьому наявною є тенденція до зменшення частки витрат на дослідження і розробки у ВВП України. Країни, що посідають високі місця у рейтингах інновацій (інноваційного розвитку), мають значення цього показника від 2 % і більше.

Можна наближено оцінити недофінансування НДДКР в Україні: так, у

2015 р. (у фактичних цінах 2015 р.): якщо орієнтуватися на частку НДДКР у ВВП Великобританії – недофінансування в Україні складає 988,65 млн дол. США; якщо на Францію – недофінансування НДДКР в Україні складає 1469,3 млн дол. США. У цьому контексті в 2017 р. фінансування досліджень і розробок в Україні орієнтовно мало бути (у діючих цінах 2017 р.): якщо порівнювати з Великобританією – 1909,9 млн дол. США; якщо порівнювати з Францією – 2502,15 млн дол. США; якщо порівнювати з Швецією – 3659,58 млн дол. США.

Функція науки залежно від рівня її фінансування може бути соціокультурною ($<0,4\%$ ВВП); пізнавальною ($<0,9\%$ ВВП) або економічною ($>0,9\%$ ВВП) [5, с. 14]. Сьогодні за рівнем фінансування науки в Україні науково-технічні дослідження мають переважно пізнавальну функцію, що підтверджується тим, що приріст ВВП за рахунок впровадження нових технологій та інновацій в Україні складає $0,7\%$ проти $60\text{--}90\%$ у розвинених країнах [8].

Країни, які достатньо фінансують дослідження і розробки, мають високі показники щодо експорту високотехнологічної продукції (табл. 2).

Таблиця 2

Високотехнологічний експорт окремих країн (у діючих цінах)*

Країна	2014 р.		2015 р.		2016 р.	
	Обсяг, млрд дол. США	Частка у загальному обсязі експорту, %	Обсяг, млрд дол. США	Частка у загальному обсязі експорту, %	Обсяг, млрд дол. США	Частка у загальному обсязі експорту, %
Франція	114,697	26,09	104,34	26,84	103,84	26,66
Німеччина	199,718	16,00	185,556	16,66	189,64	16,90
Великобританія	70,653	20,64	69,417	20,81	68,28	21,83
Канада	26,552	13,56	26,318	13,83	23,974	12,93
Китай	558,59	25,37	549,79	25,64	496,007	25,23
Сінгапур	137,369	47,18	130,989	49,27	126,323	48,85
Фінляндія	3,961	7,86	3,633	8,72	3,329	8,44
Швеція	16,562	13,88	14,952	14,25	14,981	14,28
Туреччина	2,347	1,93	2,323	2,16	2,183	2,03
Україна	1,922	6,51	1,387	7,26	...	...

* Складено за даними Світового банку [12; 13].

За даними табл. 2 бачимо, що всі наведені країни за період з 2014 по

2016 рр. зменшили обсяг високотехнологічного експорту у діючих цінах, при цьому частка високотехнологічного експорту у загальному обсязі експорту збільшилась у Німеччини, Великобританії (у цій країні найбільшою частка високотехнологічного експорту була у 2006 р. – 33,85 %), Швеції (у цій країні найбільшою частка високотехнологічного експорту була у 2000 р. – 22,77 %).

В Україні частка високотехнологічного експорту є більшою за цей показник у Туреччині (7,26 проти 2,16 % у 2015 р.) і ця частка збільшується. При цьому в Україні обсяг високотехнологічного експорту був найбільшим у 2012 р. – 2,623 млрд дол. США.

З наведених у таблиці країн у 2016 р. найбільший обсяг високотехнологічного експорту мав Китай – 496,007 млрд дол. США, а найбільшу частку в загальному обсязі експорту мав Сінгапур – 48,85 %.

Досвід Китаю та Сінгапуру свідчить, що виважена інноваційно-інвестиційна політика держави може забезпечити піднесення економіки, при цьому визначальними факторами є керовані процеси залучення іноземних інвестицій та стимулювання інноваційної діяльності.

Злободенним питанням є залучення іноземних інвесторів з високотехнологічним виробництвом для впровадження надсучасного експериментально-дослідного виробництва на території країни. Іноземні інвестиції у матеріальній та нематеріальній формах у сферу інноваційної діяльності є важливим фактором для активізації інноваційних процесів та формування інноваційного потенціалу територій.

Кількісну характеристику чистого притоку прямих іноземних інвестицій за окремими країнами наведено в табл. 3.

Як видно з цієї таблиці, Франція і Німеччина з 2015 по 2017 рр. мали збільшення чистого притоку прямих іноземних інвестицій; Канада, Китай і Туреччина – навпаки, мали суттєве зменшення цього показника. Найбільша частка у ВВП була у Сінгапуру. В Україні мала місце тенденція збільшення чистого притоку ПІІ, але слід враховувати, що ПІІ в Україні мали джерела і

спрямування не пов'язані з інноваційною сферою (зокрема, основний обсяг ПІІ надійшов в країну з Кіпру). Такі інвестиції не спрямовуються на інноваційний розвиток та дослідження і розробки (ДіР), що є проблемою для країни.

Таблиця 3

Чистий приплив прямих іноземних інвестицій
за окремими країнами у діючих цінах *

Країна	2015 р.		2016 р.		2017 р.	
	Чистий приток ПІІ, млрд дол. США	Відсоток ВВП, %	Чистий приток ПІІ, млрд дол. США	Відсоток ВВП, %	Чистий приток ПІІ, млрд дол. США	Відсоток ВВП, %
Франція	42,803	1,756	45,35	1,84	47,336	1,83
Німеччина	54,118	1,603	58,057	1,669	77,98	2,12
Великобританія	45,333	1,571	265,811	10,027	64,685	2,46
Канада	61,642	3,952	34,612	2,254	27,526	1,66
Китай	242,489	2,192	174,75	1,562	168,224	1,37
Сінгапур	70,595	23,21	74,253	23,97	63,633	19,64
Фінляндія	16,843	7,245	4,504	1,887	10,851	4,308
Швеція	8,706	1,748	8,108	1,576	32,553	6,05
Туреччина	18,002	2,094	13,343	1,545	10,889	1,279
Україна	3,05	3,351	3,441	3,689	2,827	2,521

* Складено за даними Світового банку [10; 9].

Важливим питанням є визначення проблемних напрямів фінансового забезпечення інноваційного розвитку країни на основі зовнішнього оцінювання.

Розглядаючи зміни рангів за складовими Глобального індексу інновацій для України (табл. 4), звернемо увагу на існуючі проблемні аспекти.

Як видно з табл. 4, проблемними пунктами є: політична стабільність та відсутність насильства/тероризму (123 місце у 2018 р.), ефективність влади (102 місце у 2018 р.), верховенство права (107 місце у 2018 р.), якість нормативно-правового регулювання (97 місце у 2018 р.). Проблемними з точки зору інноваційної діяльності є система кредитування (70-ті місця) і інвестиції (115 місце у 2018 р., 136 у 2015 р., 101 у 2013 р.). При чому ці проблеми мають місце більше 6 останніх років.

Таблиця 4

Складові Глобального індексу інновацій для України за окремими роками
(місце в рейтингу)

Показник	2013 р	2014 р	2015 р	2016 р	2017 р	2018 р
Глобальний індекс інновацій	71	63	64	56	50	43
Ефективність інновацій	31	14	15	12	11	5
Умови для інноваційної діяльності	83	88	84	76	77	75
Результати інноваційної діяльності	58	46	47	40	40	35
1. Інституції	105	103	98	101	101	107
Політична стабільність, загроза насильства/тероризму	79	77	110	125	124	123
Ефективність державного управління	124	109	109	88	96	102
Якість нормативно-правової бази	113	115	112	105	105	97
Верховенство закону	117	112	114	110	110	107
2. Людський капітал та дослідження	44	45	36	40	41	43
Дослідники	42	46	46	44	49	49
Валові витрати на ДіР (НДДКР)	37	47	44	54	54	62
Глобальні компанії з досліджень і розробок, середні витрати топ 3				45	43	40
3. Інфраструктура	91	107	112	99	90	89
Інформаційні та комунікаційні технології (ІКТ)	79	84	89	87	68	69
4. Рівень розвитку ринку	82	90	89	75	81	89
Кредит	75	67	60	58	71	84
Інвестиції	101	127	136	113	107	115
Торгівля, конкуренція та ринок	73	65	66	46	48	45
5. Досконалість бізнес середовища	79	87	78	73	51	46
Працівники сфери знань	78	65	52	48	41	41
Інноваційні зв'язки	72	105	105	88	72	63
Поглинання знань	85	90	88	82	63	75
6. Результати знань та технологій	45	32	34	33	32	27
Створення знань	17	15	14	16	16	15
Вплив знань	73	85	98	90	77	40
Дифузія знань	89	71	65	61	54	53
7. Творчі результати	81	77	75	58	49	45

Складено за даними джерела: ГІІ [11].

Слід зважати, що вагомою проблемою для розвитку досліджень і розробок є незадовільна матеріально-технічна база, що призводить до переорієнтації в Україні перспективних розробників на створення і розвиток програмної продукції [1; 8].

Потребує уваги питання фінансування системи формування кадрового забезпечення в інноваційній сфері. Останнім часом в Україні спостерігається

проблема переорієнтації молоді на сферу обміну (торгівлю і логістику) при цьому дослідницька діяльність є незатребуваною і не популярною. Така тенденція призведе до нестачі молодих кадрів у сфері ДіР, що в умовах “вимивання” з країни талановитих і/або висококваліфікованих кадрів, спричинить неможливість створення місцевими розробниками сучасних технологій, знань і інновацій.

За даними міжнародної статистики можна відмітити диспропорції між країнами за наявністю дослідників, що задіяні у дослідженнях і розробках (табл. 5).

Таблиця 5

Кількість дослідників, що виконують дослідження і розробки за окремими країнами (дослідників на млн. осіб)*

Країни	2013 р.	2014 р.	2015 р.	Темп приросту 2014 р. до 2013р.	Темп приросту 2015 р. до 2014 р.
Франція	4169,84	4168,78	...	-0,025	-
Німеччина	4399,67	4363,78	4431,08	-0,815	1,54
Великобританія	4185,68	4299,36	4470,78	2,715	3,98
Канада	4518,51	...	...	-	-
Китай	1089,19	1113,078	1176,57	2,193	5,70
Сінгапур	6665,19	6658,49	...	-0,100	-
Фінляндія	7187,92	6985,94	6816,77	-2,809	-2,42
Швеція	6670,02	6868,11	7021,88	2,969	2,23
Туреччина	1168,59	1156,51	...	-1,033	-
Україна	1165,18	1026,40	1005,99	-11,910	-1,98

* Складено на основі даних Світового банку [15].

З табл. 5 видно, що серед досліджуваних країн, найбільшою кількістю дослідників на млн. осіб населення є у Фінляндії (7187 осіб у 2013 р. і 6816 осіб у 2015 р.), Швеції (6670 осіб у 2013 р. і 7021 осіб у 2015 р.), Сінгапурі (6665 осіб у 2013 р. і 6658 осіб у 2014 р.). Німеччина, Франція і Великобританія мають середній рівень цього показника (у 2014 році 4363 особи, 4168 і 4299 осіб відповідно). В Україні спостерігається суттєве зменшення цього показника при найменшому його рівні (1005 осіб у 2015 р.) серед наведених країн.

Дана проблема вимагає застосування інструментів фінансового

стимулювання молоді і кваліфікованих дослідників з метою залучення їх до інноваційних процесів.

Важливим питанням є державна підтримка та стимулювання процесів втілення інноваційних ідей. Сьогодні державна фінансова підтримка інноваційної діяльності відповідно до норм Податкового Кодексу передбачає:

- звільнення від оподаткування ПДВ операцій з безкоштовної передачі приладів, обладнання, матеріалів, крім підакцизних, науковим установам та науковим організаціям, закладам вищої освіти III–IV рівнів акредитації, внесених до Державного реєстру організацій, яким надається підтримка держави;

- звільнення суб'єктів літакобудування від сплати ПДВ по операціях з постачання на митній території України результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, які виконуються для потреб літакобудівної промисловості. Суми податку, що не сплачуються до бюджету та залишаються в розпорядженні платника податку використовуються на НДДКР з літакобудування, створення чи переоснащення матеріально-технічної бази, збільшення обсягу виробництва, запровадження новітніх технологій;

- звільнення від сплати мита, будь-яких митних зборів, податків на прибуток, а також від сплати всіх інших аналогічних податків і зборів будь-яких грантів, фінансової чи іншої допомоги, що надаються Європейським Співтовариством учасникам Української Сторони для підтримки їхньої наукової та технологічної діяльності, а також звільнення від сплати гербового, реєстраційного або інших аналогічних зборів в Україні (подібні норми стосуються угод про технічне співробітництво з Німеччиною, Туреччиною, Італією, Японією тощо).

- передбачено встановлення ставки податку на прибуток підприємств для суб'єктів індустрії комп'ютерної програмної продукції до 2023 р. у розмірі 5 %.

- до 1 січня 2023 р. звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання програмної продукції [6; 3].

Вказані інструменти податкового стимулювання не спроможні ані забезпечити, ані активізувати інноваційну діяльність в Україні. Тож сьогодні

актуальним є питання створення механізмів державного стимулювання інноваційної діяльності в контексті реалізації державних пріоритетів інноваційної діяльності та пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки.

Підсумовуючи вищевикладене, можна сформулювати такі пропозиції щодо напрямів удосконалення державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності:

✓ Необхідно забезпечити безумовне дотримання верховенства закону в інноваційній та інвестиційній сферах.

✓ Слід розробити і реалізувати заходи щодо підвищення ефективності державного управління, практичного забезпечення незалежності органів державної і публічного управління від політичних сил, виключення можливості політичного тиску і проявів заангажованості.

✓ Вжити заходів щодо підвищення якості (доцільності, результативності, ефективності, своєчасності тощо) розробки і реалізації державної і регіональної політики інноваційно-інвестиційного розвитку.

✓ Провести удосконалення інноваційно-інвестиційної політики, у напрямі мобілізації внутрішніх інвестиційних ресурсів для фінансового забезпечення інноваційної діяльності, а також залучення іноземних інвесторів з сучасними технологіями, власними ринками та дослідницькими ресурсами.

✓ У контексті реалізації діючої моделі фінансового забезпечення інноваційної діяльності доцільно розробити і запровадити механізм державної і публічної підтримки і стимулювання діяльності і розвитку технопарків і технополісів (відновити для них податкові і митні пільги, режим вільних економічних зон та ін.).

✓ Слід передбачити у Податковому кодексі України і інших нормативних актах податкові пільги для суб'єктів інноваційної діяльності (та/або елементів інноваційної інфраструктури) і дослідників, що задіяні у ДіР які відповідають державним пріоритетам інноваційної діяльності та пріоритетним напрямам розвитку науки і техніки.

✓ Розробити механізми формування сучасної матеріально-технічної бази для

розвитку досліджень і розробок в реальному секторі економіки (зокрема, на основі мережевої моделі організації науково-технічної та інноваційної діяльності).

✓ У контексті забезпечення можливості реалізації державних пріоритетів інноваційної діяльності та пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, слід розробити і реалізувати стратегію інноваційного розвитку країни до 2030 року.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Таким чином, на основі проведеного дослідження можна виділити такі цільові орієнтири державного регулювання: збільшення обсягу витрат на ДіР (більше 2,5 млрд дол. США), доведення частки витрат на дослідження і розробки у ВВП України до рівня більше 2 %; стимулювання виробництва і експорту високотехнологічної продукції, створення умов для інтенсивного розвитку високотехнологічних сучасних підприємств; стимулювання залучення іноземних інвесторів з високотехнологічним виробництвом для впровадження надсучасного експериментально-дослідного виробництва на території країни; фінансове стимулювання дослідницької діяльності молоді і кваліфікованих дослідників, залучення їх до інноваційних процесів за пріоритетними напрямками; державна підтримка та стимулювання процесів втілення інноваційних ідей (зокрема, через податкові та митні пільги, компенсації вартості кредитів тощо); забезпечення верховенства та безумовної обов'язковості виконання нормативних актів щодо інноваційно-інвестиційної діяльності, спрощення формулювань положень нормативно-правових актів та ін.. Подальших досліджень потребують питання конкретизації вказаних орієнтирів, розробки механізмів їх досягнення та ін.

Список використаних джерел:

1. Бабаєв В. Ю. Стан фінансового забезпечення інноваційної діяльності в Україні. *Публічне управління XXI ст.: світові практики та національні перспективи* : тези XVIII Міжнар. наук. конгресу, 26 квіт. 2018. С. 408–410.
2. Про інноваційну діяльність : Закон України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (дата звернення: 10.10.2018).
3. Інноваційна Україна 2020 : національна доповідь / за заг. ред. В. М. Гейця та ін. ; НАН України. Київ, 2015. 336 с.
4. Осьмірко І. В. Система фінансового забезпечення інноваційного розвитку: поняття, структура та принципи функціонування. *БІЗНЕС-ІНФОРМ*. 2012. № 7. С. 47–49.
5. Плескач В. Л., Кончаковська Е. О. Перспективи створення ефективного

фінансового механізму інноваційного розвитку економіки України. *Наукові праці НДФІ*. 2014. № 2 (67). С. 14–25.

6. Податковий кодекс України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 10.10.2018).

7. Почтовюк А. Б. Фінансове забезпечення інноваційної діяльності підприємств у сучасних умовах. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. 2016. № 3 (75). С. 133–140.

8. Харламов П., Корнилюк Р., Шишацкий Е. Как инновации и наука способны возродить украинскую экономику. *Forbes Украина*. 2016. № 5 (63). С. 49–53.

9. Foreign direct investment, net inflows (% of GDP) / International Monetary Fund, International Financial Statistics and Balance of Payments databases, World Bank, International Debt Statistics, and World Bank and OECD GDP estimates. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.KLT.DINV.WD.GD.ZS?> (дата звернення: 10.10.2018).

10. Foreign direct investment, net inflows (BoP, current US\$) / International Monetary Fund, Balance of Payments database, supplemented by data from the United Nations Conference on Trade and Development and official national sources. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.KLT.DINV.CD.WD?locations=GB&view=chart> (дата звернення: 10.10.2018).

11. Global innovation index / Economy Reports & Analysis | Global Innovation Index. URL: <https://www.globalinnovationindex.org/analysis-economy> (дата звернення: 10.10.2018).

12. High-technology exports (% of manufactured exports) / United Nations, Comtrade database through the WITS platform. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/TX.VAL.TECH.MF.ZS?locations=FI&view=chart> (дата звернення: 10.10.2018).

13. High-technology exports (current US\$) / United Nations, Comtrade database through the WITS platform. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/TX.VAL.TECH.CD?locations=GB&view=chart> (дата звернення: 10.10.2018).

14. Research and development expenditure (% of GDP) / UNESCO Institute for Statistics. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/GB.XPD.RSDV.GD.ZS?view=chart> (дата звернення: 10.10.2018).

15. Researchers in R&D (per million people) / United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization (UNESCO) Institute for Statistics. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/SP.POP.SCIE.RD.P6> (дата звернення: 10.10.2018).

Babaev V. Yu. Targets of state regulation of financial support for innovation activities.

In the article the author analyzes problem areas of financial support of innovation activity. Measures of state stimulation of innovating activity are considered. The target guidelines were substantiated and proposals for improving the state regulation of financial support for innovation activities were developed.

Key words: financial support of innovative development, innovative activity, state support of innovation activity, tax incentives.

Надійшла до редколегії 29.11.2018 р.